

BALI LÁSZLÓ, DR.

1925. május 7. Budapest – 1984. január 15. Budapest

Apja tetőfedő volt. Tanulmányai elvégzése után először kifutóként, majd 1942 és 1949 között lakatosként dolgozott a Ganz Vagonygyárban. A Bírói és Ügyészi Akadémia elvégzését követően 1951. december 17-étől a Budapesti Megyei Bíróság bírójává nevezték ki. 1953 és 1955 között az Igazságügyminisztériumban főelőadóként tevékenykedett. 1955. június 6-án került vissza a bírói pályára: a főváros III. kerületi bíróságának tanácsvezetője lett, 1955. december 19-étől a Fővárosi Bíróság tanácsvezetőjeként folytatódott a karrierje. Büntetőbíróként nagy szerepet játszott a forradalom utáni megtorlásban. Amikor 1959. február 19-én a Fővárosi Bíróság elnöke – dr. Szakács Ödön – kormánykintetésre javasolta dr. Balit, a következőkel indokolta azt: „az ellenforradalom után az elsők közé tartozott, aki jelentkezett az ellenforradalmi bűncselekmények tárgyalására. Előbb a gyorsított eljárás keretében tárgyalta, majd a népbíróságok megalakulása óta a népbírósági tanácsot vezet. Ítéleti tükrözik politikai helytállását és szilárdságát. A halálos ítéletek meghozatalánál és azok végrehajtásánál határozottságot és szilárdságot mutat.”

Érdemeit elismerve nevezték ki 1960. március 1-jétől a Legfelsőbb Bíróság bírójának, 1974. július 1-jétől pedig tanácsvezetőnek. Legfelsőbb bírósági ítélkezése mellett az LB személyzeti ügyeit is vitte. Betegsége miatt a nyugdíjkorhatár elérése előtt kérte nyugdíjazását, amit engedélyeztek számára, így 1981. január 1-jétől nyugállományba vonult.

Az 1956-os forradalmat követő kádári megtorlás során elsőfokú büntetőeljárásban 1958. április 10-én halálra ítélte Sente Istvánt, Sente Károlyt és Zsendovics Lászlót, valamint a távollévő Buri Istvánt és Sorn Károlyt. A másodfokú büntetőeljárásban dr. Vida Ferenc tanácsa 1958. december 20-án helybenhagyta az elmarasztalásokat, és december 23-án a két Szentét (apát és fiát) és Zsendovicsot kivégezték. 1957. november 28-án tizennyolc évi börtönbüntetésre ítélte Garamszegi Alfrédot. A Legfelsőbb bíróság dr. Antal Pál vezette tanácsa hatályon kívül helyezte az ítéletet, és új eljárást rendelt el 1958. július 12-én. A Fővárosi bíróságon ismét a Bali vezette tanács ítélkezett, 1958. szeptember 5-én halálbüntetéssel sújtotta Garamszegit, akit – miután a másodfokú büntetőeljárásban dr. Vágó Tibor tanácsa 1959. január 30-án helybenhagyta az ítéletet – 1959. február 3-án kivégeztek.

1957. március 23-án életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélte Folly Gábort, 1958. április 10-én pedig Bódi Józsefet. Folly ítéletét másodfokon a dr. Molnár László, Bódiét a dr. Vida vezette tanács súlyosbította halálra, s mindkettőjüket kivégezték.

IRODALOM

- Eörsi László: *A „Baross köztársaság”, 1956. A VII. kerületi felkelőcsoportok.* 1956-os Intézet–Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltára–L'Harmattan Kiadó, Budapest, 2011. 297–298.
- Zinner Tibor: *Utak és tévutak a XX. századi magyar felsőbbíráskodás káderpolitikájában '56 után.* In *A Kúria és elnökei III.* A kötetet szerkesztette Bódiné dr. Beliznai Kinga. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2015. 180., 211–212.